CSEND VAN A FÖLDÖN

Bevezetés **I. szin**

Csend van a földön!
Halkan vár a világ,
A tűz is aprót pattan,
Kis szikrát vet aztán.

De lángja felfénylik,
És éjszaka sötétjén,
Újra áthatol
A meg nem szűnő remény.

Mert remél a nép
Az elnyomás alatt,
Hogy jön majd a Megváltó,
Ki leveszi láncukat.

Az emberek suttognak,
Várják a jelet –
Emmánuel – mondják,
Velünk az Isten.

Mert Isten üzent,
S így szól az ígéret,
Királyt küldök majd,
Megváltót néktek!

Egy szeplőtelen asszony,
Ki férfit még nem ismert,
Fiút szül néktek,
Hogy megmentse lelketek!

- De merre, hol keressük?
Kérdezik a népek!
Mert tudják – érzik,
Az idő elközelgett.

Hallgatják a földet,
Fürkészik az eget,
Hogy eljöjj, hogy itt légy

Ó áldott Úrjövet!

Názáreti kis szoba,

Ó te szerény hajlék,

Te vagy méltó arra,

Hogy az ígéret valóra váljék!

Mária pihen ott,

József jegyese,

Ki tisztán született,

Ő az Úr kegyeltje.

És szellő lebben –

Egy tollpihe száll,

Angyalszárnyak szele

Hűs szellőt csinál.

Gábriel:

Üdvözlégy, kegyelemmel teljes!

Az Úr veled van! Áldottabb vagy te minden asszonynál!

Mária:

Felriadtam tőled,

Te mi végre jöttél?

Ki küldött téged,

Hogy álmomból felköltöttél?

Gábriel:

Ne félj Mária! Kegyelmet találtál Istennél! Méhedben fogansz, és fiút szülsz. Jézusnak fogod hívni! Nagy lesz Ő, a Magasságbelinek fia! Az Úristen neki adja atyjának, Dávidnak trónját! Uralkodni fog Jákob házában mindörökké, és királyságának nem lesz vége!

Mária:

Hogyan történik mindez, hiszen férfit nem ismerek?

Gábriel:

A szentlélek száll rád, és a Magasságbeli ereje borít el. Ezért a születendő szent az Isten fia lesz!

Mária:

Az Úrnak szolgálóleánya vagyok: Történjék szavaid szerint.

Mesélő:

És az örömmel
Együtt ébred a nap,
Mely a szűz
Méhéből fakad.

Reggel sietve fut
Jegyeséhez Mária,
Az örömhírt neki is
Meg kell tudnia!

Mária:

Ó József, József,
Én édes jegyesem,
Az éjszaka sötétjén
Nagy öröm ért engem.

Az Úr angyala
Jött köszöntésemre,
Hogy istennek fiát
Fogadjam méhembe.

Isteni gyermek lesz,
Ki nekünk fog születni,
Kérlek, segítsd Őt
Épségben felnevelni.

József:

Ó Mária kedves,
Ez hogy lehetséges?
Ha férfit nem ismersz,

Hogy higgyek én neked?

Mesélő:

Szomorúan megy le a nap,

S mintha szégyellné magát,

A hegyek mögé rejti ,

Színarany korongját!

Éjszaka csendjében,

Ismét követ jön,

Az Isten hírnöke

Józsefnek köszön:

Gábriel:

József, Dávid fia ne félj attól, hogy feleségül vedd Máriát, hiszen a Szent- lélektől van áldott állapotban! Fiút fog szülni, akit te Jézusnak nevezel, mert ő szabadítja meg népét bűneitől!

Mesélő:

És az első sugarak

A nap mosolyában,

Együtt találják a párt

Nagy boldogságban!

II. szín:

Augustus császár:

Én, Augustus császár,

A világ ura,

Parancsot adok,

Mindenki számára!

Hogy tudjam

Alattvalóim számát,

Elrendelem népem

Megszámlálását!

Minden férfi térjen,

Szülőhelyére vissza,
Ott feliratkozzék,
Így vegyék őt számba!

József:

Betlehem, Betlehem,
De messze vagy nekünk,
Várandós asszonnyal
Hozzád hogyan érünk?

Szamárháton ülve,
Tán könnyebb lesz néked,
Ó Mária édes,
Csak baj ne érjen téged!

Mária:

Ne félj József,
Az Úr velünk van,
Majd Ő megsegít,
Ha valami baj van.

De induljunk gyorsan,
Hogy hamar visszaérjünk,
A gyermek érkeztére
Biztos itthon legyünk!

Mesélő:

Elindulnak hát,
A hosszú nehéz Útra,
Hogy időben érjenek
Betlehem városba.

Sok száz kilométer
Mit meg kell tenniük,
Otthoni kenyér
Minden nap ebédjük.

Fáradtan elcsigázva ,

De végül odaérnek,

A túlzsúfolt városban

Szállást keresének.

Mária:

Jó uram József!

Érzem az idő közel,

Haza már nem érünk,

Legyen hát egy fekhely!

József:

Ó Mária édes,

Keresünk egy szállást!

Kopogok e háznál,

Kérve bebocsátást.

I. gazda:

Mért kopogtok itt,

Helyem már nincsen!

Minden szoba foglalt,

Tűnjetek de menten!

József:

Jó ember kérem,

Szállást adjon nekünk!

Fáradtak vagyunk,

Messziről jövünk.

II. gazda:

Segítenék szívből,

De minden ágyam elkelt.

Talán majd holnap,

Ha néhányuk elment.

József:

Nézze jó uram
Szegény feleségem!
Hamarosan megszül.
Az Istenre kérem!

III: gazda:

Szállásom nekem sincs,
De tanácsot adhatok:
Van ott egy istálló,
Ott tán megszállhattok.

Mesélő:

Csak állatok fogadják
Az istállóban őket,
Nincs itt puha fekhely,
Az ágyuk a szalma lett.

Mesélő:

Elcsendesül minden,
Alszik már a város.
Csak az istállóból látni,
Apró mécses lángot.

De csitt –
Gyereksírás hallik!
Az éjszaka sötétjén
Kisgyermek születik.

III. szin

I. pásztor:

Este van már, hé!
Karámban az állat.
Tegyük el holnapra,
A mai szakállat.

II. Pásztor:

Jól beszélsz pajtás,

Igyál még egy kortyot!
Nézd az öreget itt,
Mellettünk már hortyog.

III. pásztor:

Jól hallottam fiam,
Hozzám szólottál?
Tömlődből biztos,
Nekem is osztottál!

II. pásztor:

Igyék egy kortyot,
Szívből adom papa.
De torkának az éjjel,
Ne legyen sok hangja!

Mert azt hiszem farkas jő,
Mindig felriadok.
De aztán kiderül,
Hogy csak maga hortyog!

I. Pásztor:

Aludjunk pásztorok,
Mindjárt hajnalodik.
Pihenjünk csendesen,
Míg kakasszó nem hallik!

Mesélő:

Lepihennek hát
A jó pásztorok mind,
Csillagpaplant rájuk,
Az éjszaka terít.

Az éji pusztában
Szellő suhan át,
Ölében repítve,
Az Úrnak angyalát.

Felriadnak ők

A nagy fényességre,

Beragyogja őket

Az Isten dicsősége.

Angyalok:

Dicsőség a magasságban Istennek

Gábriel:

Ne féljetek! Nagy örömet hirdetek nektek és az egész népnek: Ma született az Üdvözítő Dávid városában. Ő a Messiás és az Úr. Ez a jele: Kisdedet találtok pólyába takarva és jászolba fektetve.

I. pásztor:

Menjünk hát barátim,

Gyorsan Betlehembe

Az Isteni kisdednek

Felköszöntésére.

Vigyünk néki mindjárt

Kedves ajándékot,

Én egy bárányt,

Te meleg takarót.

II. pásztor:

Áldott légy királyunk,

Te Isteni gyermek,

Ki e sötét éjben ,

Értünk született.***:***

Fogadd tőlünk szerény

Ajándékunkat,

Ne feledd el soha,

A jó pásztorokat.

III. pásztor:

Hisz pásztor leszel te is,
S népek a juhaid,
Vezesd el őket,
Szent Atyád színéig.

De most már csitt!
Köszönjünk emberek,
Az édesanya fáradt,
József is szendereg.

Mária:

Köszönjük pásztorok,
Kedves köszöntéstek,
Legyen mindig boldog,
Örömtelt szívetek.

De ne menjetek messze
Ti három jó barát,
A kisjézus örül majd,
Ha ti őrzitek álmát.

Mesélő:

Őrködnek a pásztorok,
Vigyázzák az álmot,
Szívük alig bírja
A nagy boldogságot.

De szemük
Lassan elnehezül,
A négy ember
Csendben elszenderül.

IV. szín

I. pásztor

Kik vagytok ti,
Díszes atyafiak?
Istállók környékén
Ílyeket nem látnak.

I. király:

Királyok vagyunk,
Jöttünk napkeletről,
Tudtok-e valamit
Az Isten gyermekről?

II. király:

Tudósaink mondták,
hogy majd ott születik,
Hol az éjszakában,
Fényes csillag látszik

III. király:

Követtük csillagát,
Mely ide vezetett,
A próféta szerint
Nagy király született.

III. pásztor

Jó helyen jártok,
Itt van a kis Jézus,
Kinek szerény jászol,
A királyi trónus.

Menjetek be hozzá,
Úgy látom felébredt
Köszöntsétek ti is,
Az Isteni gyermeket!

I. király:

Köszöntlek kis Jézus,
Népeknek reménye,
Arannyal borulok
Jászolod elébe.

II. király:

Illatos tömjénnel

Lépek eléd én,
Nincs nagyobb király
Nálad a földtekén.

III. király:

Fogadd el tőlem
Nemes olajom,
Előtted Uram,
Térdemet meghajtom.

József:

Arany, tömjén, mirha
De szép ajándékok,
Köszönjük nektek
Három királyok.

Maradjatok velünk,
Hisz messziről jöttök,
Együtt várjuk meg,
A reggeli napköszöntöt.

Mesélő:

Ó fényes nap,
Ragyogj ma diadalt!
Isten dicsőségét
Hirdesse sugarad!

Egy apró jászlat
Boríts el fényeddel,
Simogassa sugarad
Meleg érintéssel!

Fedezd fel benne
Az Isteni gyermeket,
Ki tiszta szűztől nekünk
Világra született.

A várva várt öröm
Jöttére beköszön,
Szeretet és béke
Árad szét a földön.

Isteni gyermek,

Egy aprócska szempár,

Meleg pillantása

Ott van édesanyján.

Pásztor s király

Körötte jól megfér,

Ebben a gyermekben

Ég és föld összeér.

Mosolya ott van

Minden gyermek arcán,

A szeretet néz ki

Lelkük ablakán.

Szívünket járja át

A kisded békéje,

Ajkunkról szálljon fel,

Angyalok éneke.

Zengjünk dicsőséget

Tehozzád kiáltva:

Áldott légy Jézus,

Mindenek királya!!!

Mindenki: Dicsőség éneklés.

Be kell jelentkeznie ahhoz, hogy hozzá tudjon szólni az oldalhoz.